

have hørt nu af Flertallets Ordfører, Bestræbelserne i Udvalget ere gaaede ud paa at indskrænke Lovforslaget, have vi ment, det var rigtigst fra vor Side at holde paa Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Det er muligt, at vi ikke kunne faa Lejlighed til at afgive vore Stemmer over dette vort principale Standpunkt, efter Udtalelser fra den højtærede Formands Side, men saa ville vi jo indtage det subsidiære Standpunkt og anbefale at stemme for det Forslag, som er stillet af det andet Mindretal.

Anledningen til, at Lovforslaget er kommet frem, er, som ærede Medlemmer ville have set af Bemærkningerne til det, at der paa Opfordring fra Trafikministeriets Side af Generaldirektionen for Statsbanerne blev nedsat en Kommission til at undersøge Spørgsmaalet i al Almindelighed. Der var altsaa i Ministeriet en Følelse af, at der var Trang til saadanne Boliger, og at her var en Opgave, som burde løses. Man satte sig altsaa i Gang med at indhente Oplysninger om, i hvor stor Udstrækning saadanne Boliger formentlig burde tilvejebringes. Kommissionen indhentede fra de forskellige Kredsbestyrere rundt om i Landet Oplysninger om Statsbanernes Boligforhold, og disse Oplysninger viste, at der baade i Købstæderne og paa Landet var Trang til Boliger. I de fra Kredsbestyrerne foreliggende Indberetninger gives der en hel Række Oplysninger.

Jeg skal ikke komme ind paa alle disse Enkeltheder, men kun anføre en enkelt Udtalelse i Kommissionens Betænkning om, at „særlig ved de mindre Landstationer, hvor der saa godt som ingen Lejehuse findes, er Personalet ganske voldgivet Ejerne og maa jævnlig betale forholdsvis høje Priser for daarlige Boliger“. Det er jo en meget stærk Udtalelse, men jeg er ganske overbevist om, at den ikke er for stærk overfor de virkelig tilstedeværende Forhold. Staten burde dog værne sine Funktionærer imod at være tvungne til at modtage daarlige Boliger, og oven i Købet blive trukne dygtigt op paa Huslejen. Og det gælder ikke alene paa Landet, men ogsaa i Købstæderne. I Kommissionens Betænkning anføres det, at ogsaa i Købstæder er der Trang til Boliger, men Kommissionen ser lidt mere sangvinsk paa Forholdene i Købstæderne, idet den gaar ud fra, at Byggespekulation vil kunne klare Forholdene saaledes, at Trangen afhjælpes. Jeg anser det for en ret usund Maade at afhjælpe Trangen paa, thi de

Bygninger, som skaffes til Veje gennem Byggespekulationen, ere ofte ikke saa gode, som de burde være, medens der, naar Staten selv bygger, er større Sandsynlighed for, at de blive praktiske til den Anvendelse, der skal gøres af dem. I Kommissionensbetænkningen nævnes særlig Esbjerg og Ribe som Købstæder, hvor man mener, at Forholdene for Tiden ere særlig uheldige.

Ud fra de saaledes tilvejebragte Oplysninger, som vistnok kun tage Sigte paa de Steder, hvor man mener, at der i Øjeblikket virkelig er Trang til Stede til Funktionærboliger, kom man til det Resultat, at det var ønskeligt, ved forskellige, over hele Landet spredte Stationer, at tilvejebringe 413 Beboelseslejligheder. Saa mange er der altsaa Trang til og Ønske om hos Funktionærerne paa forskellige Steder, og det vilde efter min Formening ikke have været af Vejen, om man havde taget Spørgsmaalet op i dets fulde Udstrækning og søgt at tilvejebringe dette Antal Boliger. Det gaar Forslaget imidlertid ikke ud paa, og ogsaa Kommissionen mener, at Fordringerne for Tiden kunne indskrænkes en hel Del, og den foreslaar derfor et væsentligt mindre Antal Boliger. Der er, som Flertallets Ordfører har sagt, Anledning af forskellig Art til at bygge disse Boliger, dels at Statsbanerne selv ønske, at Funktionærerne skulle bo paa bestemte Steder, dels at der er Trang til Bolig for Funktionærerne, uden at man derfor vil tvinge dem til at bo paa det bestemte Sted, men, som den ærede Ordfører sagde, vil stille dem frit, om de ønske at bo der eller andetsteds, og i sidste Tilfælde vil Staten kunne udleje Boligen til andre. Af det første Hensyn, Trangen til Tjenesteboliger paa Grund af Statsbanernes egne Forhold, foreslaar Kommissionen de 53 Boliger, som den ærede Ordfører ogsaa har nævnt. Af det andet Hensyn foreslaar den at bygge 110 Beboelseslejligheder. Det var altsaa det mindste Antal, man mente at kunne indskrænke sig til, uagtet de Kommissionen forelagte Oplysninger gik betydeligt videre. Endvidere blev der efter Indstilling fra Generaldirektøren foreslaaet 23 Lejligheder ved Kystbanen af Hensyn til, at der dér er en særlig Trang til Funktionærboliger.

Forslaget gik altsaa ud paa, at der skulde tilvejebringes i alt 186 Boliger paa forskellige Steder af de forskellige førnævnte Hensyn. Det er altsaa Forslaget, som det foreligger, efter at Kommissionen har beskaaret de indkomne Oplysninger og